

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XXVI. Mancii, & brachiorum manuumvé morbis affecti, opem B. virg.
Lindensis consecuti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

vis immeritus atq; indignus, opem nihilominus de consueta Deiparæ benignitate invenisset, adeoque eo ipso in loco podagræ cruciatibus liberatus esset, stupenti similis (quemadmodum magnus ille Vir, quem honoris causâ toties appellamus Otto à Græben auritus testis, & ex illo P. Simon Hein in commentariolo retulit) patriâ linguâ exclamavit: *Vetè locus iste sanctus est! Credidisses, aliquem Jacobum Patriarcham audire te differentem, atque illud (a) Patriarchæ Jacobi usurpantem: Verè Dominus est in loco isto, & ego nesciebam! non est hîc aliud, nisi domus Dei & porta cali: sed Ministris, uti solenne est uxoris querendæ causâ, vel in Mesopotamiam Syriæ cum Jacobo peregrinari, ita intolerans omnino est, scalâ ad calos usq; pertingentē, ascendentesq; & descendentes per eam Angelos cernere, ne dicam comitari.*

CAPUT XXVI.

Mani, & brachiorum, manuumvè morbis affecti, opem B. Virginis Lindenensis consecuti.

Manibus pedibusque in sententiam ire, fuit optimè proverbio, inter veterum judicia locus; sit & nunc inter collecta magnæ Dei Matris præconia. Cujus in mortalium pedes beneficia sanitatum, cum paulò ante retulerimus, jam ad manus, earumq; curationem accedendum nobis est.

I.

Diurnus brachii dolor, ope B. V. Lindenensis, votoq; ad eam concepto, depulsus.

Calendis Junii, Anni MDCXXXVIII. ut Deo

II 3

ac

(a) Gen. 28.16.

ac Deiparæ gratias, quas debebat, ageret Michael Gerich è Seiberswald municipii Seeburgensis pago adituus ac padotriba, Lindam venit. Longo ac per molesto brachii cruciatu, ut ipsemet conscientia sua arbitro palam explicuit, districtus erat; cum interea uxor mariti vices cruciatuque miserata, ut Peregrinationis ad Divam Lindensem votum nuncupet, enixè consulit. Audit ille, & supra peregrinationem, tum peccatorum suorum exomologatum sacri epuli synaxin, in sacra Lindæ æde vota. Necdum tertius à voto nuncupato abierat dies, cum omni dolore ac morbo solutus, Lindam sine cunctatione adiit, & gratias semel actis, semper agendas, quin & referendas, quoad quidem posset, adjecit promissâ nimirum annuâ, quoad vita suppeteret ad Deiparam Lindensem peregrinatione, & Sacramentorum pœnitentiæ atque Eucharistiæ usurpatione.

II.

Brachium periculosè luxatum, voto ad B. V. Lindensem facto, restitutum.

Eodem Anno atque mense, 3. Calend. Jul. votum Lindæ solvit, grata erga Deiparam. Iohannis Lebensteni uxor. Luxaverat illa casu, incertum quo, brachium; unde ad ingentes cruciatu tumor accessit propè enormis. Quamvis autem brachium ita luxatum, quaternis jam vicibus, fuisset loco restitutum, tamen pristina atque utilitas brachij restitutus non est. Simul ac votum mulierum

Divæ Lindenſi ritè nuncupavit, ſimul dolor atque tumor in veteratus abiit, nec non uſus brachii ad munia quæque ritè obeunda integrè rediit.

III.

Alter brachii, pedum alter uſum, Deiparæ ope recuperârunt.

Duo è Meſſaccenſi municipio homines, ad xv. Cal. Jul. Anni MDCXXXIX. voti reddendi cauſâ Lindam advenerunt Brachium alter, alter pedes miſerum in modum habebat affectos. Perrentata ſunt, quæ uſquam reperiri poterant, tantorum remedia malorum, ſed nulla prorsum reperta, quemadmodum ipſimet ſunt palàm faſſi. Quò gravioribus etjam animis faſſi ſunt B. V. Lindenſi ſanitatem (quam aliunde ſperare quidem poterant, obtinere vero nullo poterant modo) in acceptis eſſe referendam.

IV.

Nobilis è Maſoviâ matrona, ob reſtitutam ſibi manum, argenteum manus ſimulacrum

B. Virgini Lindenſi offert.

Tot ſunt hujus rei teſtes oculari, quot publicæ ſupplicationi è Maſovia ad B. V. Lind. Anno MDCXLI. inſtitutz, & ad duodeviginti circiter leucas, ſolenni pompâ & eximiâ pietate Lindam uſq; deductæ præſentes adfuerunt. Adfuit enim inter alios, matrona

li 4

nobilis

nobilis Sophia Borska, quæ in obtentæ per Divam Lindensem sanitatis, Tesseram, argenteum restituit sibi manus simulacrum, eidem supplicare offerbat. Qua de re, cùm ipsius ac totius dictæ supplicacionis turmæ Dux & Curio, scriptum reliquerit testimonium, operæ precium est, id ipsum ad posterorum memoriam Deiparæque laudem, hoc loco recensere. Sic autem Latinè è Polonico idiomate reddi potest.

Anno Domini, millesimo sexcentesimo, quadragesimo primo, die prima Iulii, Nobili Domina Sophia Borska, solennem, quam ad sacrum Lindæ locum duxi, comitata supplicationem recognovit, quod & ego, Anno & die supra dictis ipsemet oculis meis usurpavi; nimirum, quod ope & interventu sacratissima Virginis hoc ipso in loco, sanitati restituta fuerit. Cujus rei comprobanda causâ, eodem in loco manum argenteam reliquit. Ejusdem rei actestimonii testis est, Pater Stanislaus Glinicki Decanus. R. P. Parochus Chor. mp.

V.

Mulier aliquot annos manca, voto Lindam factò, convalescit.

Anno MDCXLIII. ad XIV. Calendas Decemb. (quemadmodum in commentariolo P. Stephanus Reich scribit) adfuit Lindæ Matròna, ex pago Eschenau districtus Meelsaccensis; qua aliquot annos unâ manca, voto factò convaluit. Grata pro beneficio accepto, pedes Divam Virginem Lindensem invisit.

VI.

VI.

Manus falce admodum periculosè sauciata, Deiparæ Lindenensis auxilio perfanata.

Anno MDCXLIV. ad III. Nonas Iunias, voto perfunctus est, quod Lindam nuncuparat Andreas Linck, civis, ni fallor, Gurtstadiensis. Graviter ille falcem in alteram manuum impegerat, ut & venæ, & nervi succiderentur. Nihil videbarur propius abesse, quàm ne omnino redderetur mancus; præsertim, cum remedia variè multumque adhibita, prodesse neutiquam possent. Vnicum restabat, quod fortasse è Divi Joannis Damasceni historia mentem subite potuit, remedium; nempe ut, quemadmodum ille præsectam à crudelissimo Tyranno manum, Imagini Virginis Deiparæ exhibuit, & continuò integerrimè sibi restitutam recepit; ita & ipse suam protenderet ad Deiparam ejusvè aliquam iconem, undique desperatam manum. Protendit igitur; & quidem non alio quam ad Marianam ipsius Lindam; apud quam se, & supplicem & gratum fore spononit. Accepit Deipara clientis sui preces atque votum; & ille continuò manum ope Deiparæ probe perfanatam recepit.

VII.

Manus & pedes gravi tumore ac pustulis affecti, voto Lindam nuncupato perfanatur.

Non mihi constat, hæretica an catholica fuerit mulier, quæ id beneficii obtinuit; quocirca rem iisdem

II 5

dem

dem planè verbis, quibus à P. Petro Althoff est in
commentariolum relata, hìc percensebo. Catharini
Iacobi Munk ex Moltzich filia, intumuerant manus pedes-
que, ad genua usque, pustulis rubris & desuper albicansibus,
magno cum dolore. Varia adhibita remedia, etiam supersti-
tiosa: nihil effectum. Devota ab aliis Lindam, ut cereu ac-
censister Altare, ter Ecclesiam obiret, statim pustula decidere
& vulnera sanari ceperunt; ita ut tercio die perfecte sanata
fuerit. Votum explevit, & rem factam enarravit 27. Au-
gustii 1654.

VIII.

Faber annum integrum mancus, usum manus
à B. V. Lindensi impetrat.

Quod jam memoro, ipsemet Anno MDC LIV. ad
VI. Cal. Sept. ex ejus, qui beneficium impetravit,
sermone didici. Bartholomæus Ritting is erat. faber
clavicularius Meelsaccensis. Is publicam à tota civi-
tate Meelsaccensi supplicationem, cujus postmodum
erit mentio facienda, egregiè adornatam comitatus,
ut & suo & civitatis totius nomine gratias ageret,
Lindam accesserat. Præterquam enim, quod cum cæ-
teris omnibus præsentè incendio fuerat ereptus, pri-
vatum insuper à Deipara Lindensi beneficium acce-
perat, sive nervorum oppilatione, sive alia ex causa
id evenerit, sanè haud constat; constabat tamen om-
nibus, eum anno integro manus alterius officiis
defungi non potuisse; tantum abest, ut ad operis opi-
ficiique sui usum potuerit eandem adhibere. Quid
non tentavit quid non adhibuit unguentorum, & a-
liorum undiq, subsidiorum? Ne carnificum quidem
qua

quæ ab unguentis ex adipe humano confectis pe-
tuntur, neglecta sunt auxilia Rebus undique despe-
ratis, auxilium, voto Lindam nuncupato, à Deipara
postulavit; & quemadmodum tum suscepta illa pe-
grinatione tum appenso Lindæ insigni monu-
mento professus est, facile invenit.

IX.

Civi Meelfaccensi dextra manus perfanata.

Inter Anathemata Lindæ ad Aram majorem pen-
dencia, est manus dextra, ipsa sui magnitudine præ-
ceteris spectanda; cui inscriptum; *Sancta Maria Mater*
lesu, ora pro nobis. Ioannes Hanman 1650. Tacitè indicat
enorme ac periculosum vulnus, quod idem Ioannes
Hanman, inter Meelfaccenses genere, industriâ, opi-
busq; facile primus, sibi infixit. Paucis abhinc annis
gratum domi suæ hospitem nactus inter alia grati hi-
larisq; animi signa edita (sponte, an casu, mihi incer-
tum) in vitreum poculû impexit vehementius ma-
num ut vitrum non modò se per volam manus pe-
netraret, verùm & nervos succideret. Difficillima
erat periculosi vulneris curatio, nisi implorata Dei-
para Lindenensis, quod anathema testatur, faciliorem
reddidisset.

X.

Hæretica quoq; mulier, manuum pedumque dolori-
bus per B. V. Lindensem levata.

Sub idem fere tempus è Sorquiten, pago sub Præ-
dicantû jugo adhuc gemente, præstò fuit mulier Eva
nomine, Martini agricolæ conjux. Hæc graves ma-
nû pedumq; morbos experta, si iis Deiparæ Lindæ ad
quam se receperat, ope levaretur, vovit & manuum,
& pe-

& pedum cereas Lindam effigies, perceptæ sanitatis monumenta ab se deferenda, suæque sospitatrici dicanda; ad hoc vovit & ceream candelam, quam accensam manibus præferret, dum Aram majorem ter geniculatim obitura de more esset. Neque secus fecit, simul ac voto edito pristinam à Diva Lindensi recepit sanitatem.

XI.

Alia itidem hæretica mulier, manus pedesque sanata, quotannis Lindam invisit.

Anno MDCLIV. pridie Idus Augusti, Dorothea Martini Træger ferrarii fabri in Babeins pago, sequi leucam Lindâ circiter dissito uxor, præter morem hæreticorum, Restelii in conventu Virginum candelam & fictos è cera pedes manusque sibi emit. Dum inde abit, obviam habet quendam è Soc. Iesu sacerdotem, qui cum à fide Ecclesiæ catholice non nesciret alienam, interrogat, quem tandem in finem, præter candelam, cereas illas manuum pedumque Icones sibi comparasset? Biennium, inquit illa, jam præterit, cum quatuordecim hebdomadas manuum juxta ac pedum amiseram usum. morbo ita utrobique sæviante, ut ne commoveri quidem aut manus possent aut pedes. Ego verò cum subsidium malis reperire nusquam potuissem, Lindam me, voto factò, recepi, & continuo integram recepi sanitatem. Quæ causa est, ut quoad vita fuerit superstes, nunquam adeundæ quovis anno Lindæ, agendarumque gratiarum occasionem intermittam.

CA.